

cato dalle patrie Autorità. In tale caso lo Stato richiedente dovrà sopportare le spese per la conduzione dell'individuo arrestato sino al luogo della confrontazione e per la sua restituzione in patria, ed aver cura di farne sorvegliare la sicurezza.

Article 13.

Andranno a carico del Governo richiesto le spese fatte nei suoi Stati, così per compilazione di carte, per assunzione di testimonianze e per copie di atti, come per arresto, detenzione, mantenimento del detenuto povero, non che pel trasporto dell'imputato o condannato nel luogo destinato per farne la consegna.

Entrano in questa disposizione anche le spese pel trasporto, nell'accennato luogo, degli oggetti assicurati come relativi al misfatti.

Article 14.

Relativamente ai disertori rimarrà ferma la Convenzione del primo Giugno 1821 fino a che non verrà altrimenti stabilito dalle alte Parti contraenti.

Article 15.

La presente Convenzione si pubblicherà negli Stati dei Governi contraenti dopo il cambio delle ratifiche, che avrà luogo in Roma fra due mesi o più presto se si può, e sarà in osservanza dopo giorni quindici da quello in cui verrà eseguito il detto cambio. Avrà essa la durata di cinque anni, e si avrà come rinnovata di quinquennio in quinquennio sino alla dichiarazione in contrario di uno dei due Governi, da doversi comunicare all'altro in via diplomatica, sei mesi almeno prima della scadenza del quinquennio.

dající náklad na dopravení zatčence až do místa konfrontace, a za jeho nazpět posláni do domova zapraviti a o bezpečné strážení jeho péči míti.

Článek 13.

Vláda požádaná má nésti náklad, kterýž v její vlastní zemi vzejde sbíráním spisů, vyslycháním svědků a prepisováním spisů, též zatčením, vězněním a stravováním zatčence, který jmění nemá, jakož má i náklad vésti za dopravení obviněného nebo odsouzeného na místo, kde má býti vydán.

Toto ustanovení vztahuje se též na dopravení na dotčené místo takových věcí, ježto se na zločin vztahují a byly zabaveny.

Článek 14.

V příčině deserterů zůstane smlouva učiněná 1. června 1821 potud v moci své, pokud se vysokým stranám úmluvu činičím nebude viděti jinak se usněti.

Článek 15.

Smlouva tato bude v zemích vlád smlouvajících se po vyměnění ratifikací, kteréž se v Římě ve dvou měsících a možnáli ještě dříve učiní, vyhlášena, a vejde ve čtrnácti dnech po dotčeném vyměnění ratifikací ve skutek. Platiti bude na pět let a má se od pěti do pěti let pokládati za obnovenou, pokud jedna z obou vlád se neprohlásí naopak, kteréžto prohlášení se vládě druhé cestou diplomatickou alespoň šest měsíců před projitím lhůty pětileté oznámiti má.